

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 488/2021
13.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Енвера Идризија, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 510/2021 од 23.04.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу Кв број 1149/16 од 06.09.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1167/16 од 10.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 510/2021 од 23.04.2021. године, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснаже пресуде Основног суда у Нишу Кв број 1149/16 од 06.09.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1167/16 од 10.10.2016. године и предмет **ВРАЋА** Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу Кв број 1149/16 од 06.09.2016. године, усвојен је захтев осуђеног Енвера Идризија за изрицање јединствене казне затвора, па су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Нишу Кв 1953/15 од 28.01.2016. године, којом су преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Нишу К број 773/14 (8 СПК 56/14) од 04.08.2014. године, Основног суда у Нишу К број 1349/13 од 14.05.2014. године и Основног суда у Нишу К број 1647/12 (19 СПК 20/15) од 25.02.2015. године, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора од 3 године и 11 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.05.2012. године до 15.05.2012. године, време проведено у притвору од 12.06.2014. године па надаље, као и време проведено на издржавању казне затвора по напред наведеним правноснажним пресудама, и пресуда Основног суда у Нишу К број 1186/13 од 08.07.2015. године којом је оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору

од 18.09.2014. године до 19.09.2014. године, па је окривљени Енвер Идризи осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 8 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.05.2012. до 15.05.2012. године, време проведено у притвору од 12.06.2014. године па надаље, и време проведено у притвору од 18.09.2014. године до 19.09.2014. године, као и време проведено на издржавању казни по напред наведеним правноснажним пресудама.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1167/16 од 10.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Енвера Идризија, а пресуда Основног суда у Нишу Кв број 1149/16 од 06.09.2016. године је потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 510/2021 од 23.04.2021. године, против напред наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 556. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд није доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног Енвера Идризија, јер га осуђени у кривичном поступку није имао, већ је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 1. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца, јер веће није нашло да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним пресудама повређен закон – члан 60. став 2. тачка 2. КЗ, на штету окривљеног Енвера Идризија, јер јединствена казна затвора на коју је окривљени осуђен наведеним пресудама прелази збир појединачно утврђених казни затвора, па су повређене и одредбе члана 556. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2. КЗ прописано је да ако је за кривична дела у стицају суд утврдио казне затвора, повисиће најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни нити прећи двадесет година.

Из списка предмета произилази да је пресуда Основног суда у Нишу Кв број 1953/15 од 28.01.2016. године којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци, преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж број 351/16 од 23.03.2016. године, тако што је том пресудом окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Нишу Кв број 1146/16 од 06.09.2016. године којом је преиначена у погледу одлуке о казни, између осталих и пресуда Основног суда у Нишу Кв број 1953/15 од 28.01.2016. године,

погрешно је утврђено да је окривљени Енвер Идризи том пресудом правноснажно осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци, јер је наведена пресуда у поступку по жалби преиначена тако што је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Имајући у виду да је пресудом Основног суда у Нишу Кв број 1149/16 од 06.09.2016. године погрешно утврђено да је пресудом Основног суда у Нишу Кв број 1953/15 од 28.01.2016. године окривљени Енвер Идризи осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци, а окривљени је том пресудом заправо правноснажно осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, суд је неправилно узимајући окривљеном као утврђену казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци по тој пресуди и узимајући као утврђену казну затвора у трајању од 2 године по пресуди Основног суда у Нишу К број 1186/13 од 08.07.2015. године, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 8 месеци, чиме је повредио одредбу члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика, јер је тако изречена јединствена казна затвора у трајању од 5 година и 8 месеци, већа од збира казни изречених по правноснажним пресудама које су узете као утврђене, који збир износи 5 година и 6 месеци.

Због учињене повреде закона Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, па је укинуо првостепену и другостепену одлуку и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**